

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Esperança Camps, Víctor
Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls,
Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

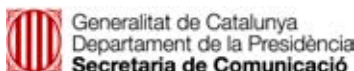
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Amb impunitat

Durant la celebració dels actes institucionals de la Diada a Madrid un grup d'extrema dreta va irrompre en la delegació de la Generalitat. La presència d'un càmera de Televisió de Catalunya va facilitar la propagació d'unes imatges impactants. Els agressors actuen amb l'estil i la violència que caracteritza aquests escamots. Els assistents a l'acte oficial de la Generalitat reaccionen amb por, amb ira, amb prudència o amb impotència. Alguns d'ells van haver de ser traslladats a hospitals perquè els assaltants els van agredir amb un gas lacrimogen. Les imatges televisives van permetre la identificació ràpida dels agressors, que van ser detinguts o es van lliurar a la policia a les poques hores de l'atac.

El jutge que porta el cas, després de prendre'ls declaració, els va deixar anar amb càrrecs. Una decisió que contrasta amb les que prenen uns altres magistrats quan l'atac terrorista es fa sota sigles diferents. O amb la prevenció necessària que recomana en segons quins casos amb antecedents evitar la fuga de l'agressor amb la presó preventiva. L'actitud del jutge deixa massa evident la utilització d'un doble criteri quan es tracta de valorar segons quines agressions. Però les constatacions fan més mal. Quan, a instància del govern de José María Aznar, l'any 2002 es va aprovar la llei de partits, alguns experts hi van voler veure una pretensió *finalista*. Si no en el text, sí en la intenció que l'hauria de concretar. Els fets els han donat la raó. En onze anys les úniques forces polítiques il·legalitzades a l'empareda de la llei han estat el Partit Comunista d'Espanya (reconstituït), vinculat als Grapo, i totes les organitzacions que han anat formant-se a l'entorn de Batasuna fins a l'anunci de l'alto el foc indefinit d'ETA.

Malgrat que la llei pretén "impedir que un partit polític pugui de manera reiterada atemptar contra el règim democràtic de llibertats, justificar el racisme i la xenofòbia o donar suport políticament a la violència i les activitats de bandes terroristes", cap de les organitzacions que pul·lulen a l'extrema dreta ha estat il·legalitzada. Més enllà del formalisme dels seus estatuts, només cal fer una ullada a les pàgines web d'aquests partits per constatar que justifiquen el racisme i la xenofòbia i que donen tot el suport polític a *solucions* violentes, quan no fan apologia descarada del colpisme. Al País Valencià aquestes bandes actuen des de la Transició amb impunitat. A Madrid detenir els assaltants de la delegació de la Generalitat ha estat fàcil i ràpid perquè la policia els tenia localitzats. Saben qui són, què diuen i què fan. Però ningú els aplica la llei.

Als nostres lectors

Amb el marc legal que sigui

Fa poques setmanes el president de la Generalitat va avalotar la galeria just al començament del curs polític. Artur Mas va declarar que, si no podia convocar la consulta, plantejaria eleccions plebiscitàries el 2016. Mas pot avançar-les, aquestes eleccions, però exhaurir legislatura depèn del partit que li dona estabilitat parlamentària. Aquesta setmana, Gemma Aguilera i Vicent Sanchis entrevisten Oriol Junqueras. El president d'Esquerra situa exactament les intencions del seu partit en el temps que portarà a la consulta, un "referèndum"

que impulsarà "amb el marc legal que sigui". Junqueras, a més, considera que l'ofensiva contra el sobiranisme que s'ha desfermat evidencia inseguretat, perquè "un estat que se sent sòlid no actua com Espanya".